

Dag 1, fredag

Påsklov i Sierra Leone betyder uppenbarligen inte samma sak som det gör i Sverige!

När vi kom till skolan hade vi väntat oss en skola tom på elever, men ack så fel vi hade. Samtliga elever stod beredda att ta emot oss, precis lika vänligt och varmt som alltid, när vi kommer på besök. Det är så gott att se alla igen, och allt fler av barnen vågar nu sig fram för en kram eller två – ett extra mysigt välkomnande. Vi har ett späckat program framför oss. Med i resegruppen finns Christopher, Elina och Frida, som tillsammans ska genomföra vårt ungdomsprojekt i samarbete med ungdomarna här i Portee. Miljö och mänskliga rättigheter står på schemat. Det ska spelas drama och alla ska få fotografera sina egna tankar om mänskliga rättigheter. Bilderna ska mynna ut i en utställning, både här och hemma i Sverige.

Mats finns med för att vara huvudansvarig för den datautbildning som ska äga rum under veckan, Sammanlagt 12 personer ur olika målgrupper ska få delta i ett datalabb som vi hyrt en bit bort.

Vi andra ska ansvara för att följa upp flera av de insatser som pågår. Under veckan ska vi bland annat resa till Sanda för att besöka "koprojektet", vi ska också besöka Kumra Bai Yoni, där vi med stöd av några familjer i Sverige kunnat rusta upp hälsokliniken. Vidare ska vi träffa gamla och nya fadderbarn, besöka presidentfamiljen, utbildningsministeriet, delta i en sportdag och genomföra ett antal styrelsemöten. Vi får hoppas att alla håller sig friska – det behövs om vi ska hinna med allt!

Dag 3, söndag

Idag var det dags för ungdomarna att visa upp sitt drama om mänskliga rättigheter. Spelplats var en öppen plats i Portee. Scenen bestod av uppspänt tyg, en ljudanläggning fanns på plats, bänkar till publiken var utställda. Men var befann sig publiken? En viss oro infann sig när endast ett 20-tal personer fanns på plats inför pjäsens början. Mest oroliga var nog vi svenskar, våra sierra leonska vänner tog det betydligt lugnare. Efter en stund förstod vi varför... Så fort pjäsen startade, kom som genom ett trollslag, människor från alla hörn och kanter, och snart var hela skådeplatsen överfylld av

människor i alla de åldrar. Pjäsens innehåll var tydligt och i många avseenden modigt presenterat. Ungdomarna värjde sig inte för att även belysa tabubelagda ämnen, såsom kvinnlig omskärelse, misshandel, osv. Skratt och igenkännande blickar sågs hos många och det var uppenbart att detta var en pjäs som verkligen berörde många. Nu planerar ungdomsgruppen i Portee att ta med sig pjäsen ut till skolor och andra byar, för att sprida budskapet vidare. Det finns hopp om framtiden!

Dag 4, måndag

I Sierra Leone tar det tid att jobba mot myndigheter. Nu har vi kämpat i fem år för att få våra lärare att bli betalda för sitt goda arbete vid skolan. När vi var här förra gången, i november, trodde vi nog att problemet var löst när landets First Lady skrev ett rekommendationsbrev som vi kunde överlämna till utbildningsministeriet. Så lätt var det inte, visade det sig... Inför denna resa hade vi därför bett om ett nytt besök hos presidentfamiljen och vår gode vän, Mr Helal var snäll nog att boka in ett nytt möte. Mrs Sia Koroma, som landets presidentfru heter, tog emot lika vänligt som förra gången. Vi fick möjlighet att framföra våra bekymmer och hon skrev ett nytt brev, denna gång till vice utbildningsministern. Med brevet i handen for vi genast till ministeriet för ett överlämnande. Dessvärre är vi ju mitt i firandet av 50-årsjubileumet av landets självständighet, så något definitivt besked lyckades vi inte få. Vi kan bara hålla tummarna för att det går vägen denna gång!

Dag 5, tisdag

Stora brevläsardagen! Med från Sverige hade vi en hel hög med brev från många faddrar. Vi vet hur viktigt det är för barnen som får ta emot dessa brev, att noga få höra innehållet så därför hade vi satt av mycket tid för detta. Många av barnen, speciellt de yngre, har svårt att förstå vår engelska, så därför har vi alltid med någon av lärarna till att översätta. Av naturliga skäl hade många faddrar beskrivit den hårda svenska vinter, så det blev mycket samtal om snö, is och behovet av vinterkläder. Inte så lätt att relatera till när man bor i Portee, men ack så spännande! Flera av barnen satte sig genast att svara på breven, och för de som ännu har svårt att formulera sig själva på engelska, hjälpte lärarna till.

Dag 6, onsdag

Stora inköpsdagen!

Tidigt på morgonen for Edith och Helena till Freetown tillsammans med Mr Gbla från styrelsen och Mr Baker som är läraren för sömnadsutbildningen. På programmet stod att denna dag införskaffa symaskiner, för den gåva vi fått motta av Alectas biståndsförening. Under en tid har det i Portee anordnats en syutbildning för unga män och kvinnor. Nu var det tid för den första kullen studenter att bli examinerade och med stöd av vår gåva hade vi bestämt att premiera de duktigaste studenterna i klassen. De maskiner som Edith och Helena idag köpte in ska därför gå till dessa studenter, för att de ska få en möjlighet att starta egna syrörelser. Enligt de uppgifter vi fått skulle

summan räcka till 3 maskiner, och 3 till nästa kull, men förhandlingarna gick bättre än väntat och hela 5 maskiner blev inköpta, och då återstår halva summan! Om några dagar kommer man att ha examensfest då maskinerna ska överlämnas. Vi vet redan nu att det öppnar helt nya möjligheter för de som får ta emot dem. Dennis, som är en de bästa studenterna, kommer inte bara ges möjlighet att starta eget, han kan nu också äntligen få gifta sig med den unga kvinna han sedan länge är förälskad i. (Obs! Den unga kvinnan som Dennis nu kan gifta sig med är inte Helena på bilden!)

Dag 7 och 8, torsdag-fredag

Oj, vad vi har skumpat fram de två senaste dyggen! Vi startade mot Sanda tidigt i går morse. Att det skulle vara långt och ta lite tid visste vi på förhand, men att det skulle skumpa så otroligt och dessutom virvla runt röd sand i precis hela bussen (där vi för övrigt satt 16 personer, tätt inpå varandra...) hade vi kanske inte riktigt insett. Nåväl, efter 5 timmars bildfärd nådde vi vårt mål för dagen; Sanda-byn där vi detta år startat upp ett projekt kring djurhållning i form av kor. Sanda visade sig vara en klassiskt sierra leonsk by med husen byggde utmed byns huvudväg. Här i utkanten av byn, har vår lokala samarbetsorganisation detta år köpt in ett antal kor som i framtiden ska bilda grunden för ett självförsörjande projekt. Korna såg ut att ha det mycket bra, och flera av dem var redan dräktiga. Vi är verkligen inte de som har någon specialkunskap kring detta område, men efter att ha spenderat dagen med dem som ansvarar för projektet, så känner vi oss helt trygga med att detta har alla förutsättningar att lyckas.

Vi fortsatte resan mot Makeni där vi spenderade natten. Morgonen därpå placerade vi oss i den nu djupt rödfärgande bussen, beredda att resa vidare mot byn Kumra Bai Yoni.

I Kumra Bai Yoni har under det senaste året byns hälsoklinik rustats upp. Tack vare ett antal givmilda familjer i Sverige och USA har detta kunnat genomföras. Kliniken som är mottagningsklinik för 11 stycken byar har nu fått riktiga sängar med madrasser, en mängd utrustning har köps in och golv och väggar har fräschats upp.

Vi mottogs med sång och dans och nog förstod vi att den nya kliniken var värd att firas – den är nu otroligt fin!

Dag 9, lördag

Vi hade planerat för en ledig dag och en bilresa till stranden i Kent stod på programmet. Men nu är det ju så att Sierra Leone firar sitt 50-årsjubileum och inför det stora firandet som går av stapeln nästa vecka, ska alla gator städas. Därför hade man idag förbjudit all motortrafik så vår morgontrip till stranden fick vänta lite. Men den som väntar på något gott... Eftermiddagen blev ljuvlig. Vi åt grillad baracuda, badade i det härliga vattnet och njöt för fulla drag!

Dag 10, söndag

Förmiddagen ägnade vi åt att dokumentera olika saker på skolan. Bland annat har vi tagit mått på hur den nya skolbyggnadsdelen skulle kunna se ut i framtiden. Vi har ju en dröm att en gång kunna ha tre våningar på skolan med tillhörande bibliotek och lekutrymme för barnen. Kanske dröjer det innan drömmen kan gå i uppfyllelse, men vi håller tummarna för att det en dag blir en dröm som besannas!

På eftermiddagen deltog vi i skolans stora sportdag, som ägde rum på sportfältet i övre Portee. Stafetter, danstävlingar och alla andra möjliga och omöjliga grenar avläste varandra.

Dags för avsked

Tiden går verkligen fort när man är här roligt! Det är dags att ta farväl för denna gång. Barnen på skolan, tillsammans med en grupp föräldrar förärade oss gåvor i form av en T-shirt med trycket "Sierra Leone 50-years anniversary". De blir perfekta att ha på torsdag, då vi ska fira jubileumsdagen på Sergels Torg tillsammans med Sierra Leonska föreningen!